

2) Je nutné vykládat čl. 19 bod 2 písm. a) v tom smyslu, že – každopádně v případě, že se loď, kterou je nutné považovat za místo výkonu práce, neplaví výlučně nebo převážně v teritoriálních vodách jednoho a téhož státu, ale v mezinárodní dopravě, jako je tomu v daném případě, jako linkový trajekt mezi Německem a Finskem – je nutné považovat za soud obvyklého místa výkonu práce soud příslušný pro domovský přístav, nebo přístav registrace lodi ve státě, pod jehož vlajkou loď pluje?

3) Je nutné v případě zaměstnance, který vykonává svou práci výlučně na určité lodi, která je využívána v mezinárodní dopravě, vycházet z toho, že svou práci obvykle nevykonává v jednom a téže státě, a že je tudíž nutné pro určení příslušného soudu v jiném státě, než je stát bydliště nebo sídla zaměstnavatele, použít nikoliv čl. 19 bod 2 písm. a), ale čl. 19 bod 2 písm. b)?

4) Je nutné v posledně uvedeném případě čl. 19 bod 2 písm. b) vykládat v tom smyslu, že za provozovnu, která přijala zaměstnance do zaměstnání, může být považována také kancelář, která není v jednom z pravidelných přístavů, kde staví lodě, provozována sice samotným zaměstnavatelem, ale jinou společností, která byla zaměstnavatelem prostřednictvím manažerské smlouvy pověřena jako „operátor“ organizační hospodářského a technického provozu lodi a která tam zaměstnává „Crew Manager“ (manažer posádky), k jehož úkolům náleží koordinace činnosti personálu, v případě, že pracovní smlouvy sice nebyly uzavřeny v této kanceláři, ale na lodi jejím kapitánem, avšak v kanceláři byly vydávány rozpisy služeb a přijímána potvrzení o pracovní neschopnosti a byly tam prostřednictvím tamního „Crew Manager“ vypovězeny pracovní poměry?

5) V případě, že otázka 4 bude zodpovězena kladně:

a) Může být nabyvatel lodi, jejíž členové posádky mohli svého dosavadního zaměstnavatele zažalovat u soudu v místě provozovny, která je přijala do zaměstnání, podle čl. 19 bod 2 písm. b), zažalován u téhož soudu již z toho důvodu, že zaměstnanci, kteří obdrželi výpověď, uplatňují, že podle jejich názoru přešel jejich pracovní poměr na základě platných právních předpisů o převodu podniku podle vnitrostátního práva, které je nutné použít, na nabyvatele?

b) Může být v případě, že žaloba je vznesena proti – v otázce 4 označenému – „operátorovi“, který dává výpověď, tento operátor zažalován u téhož soudu jako dosavadní zaměstnavatel?

(¹) Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/4, s. 42.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Itálie) dne 10. září 2007 – Lodato Gennaro & C. SpA v. Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

(Věc C-415/07)

(2007/C 283/30)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lodato Gennaro & C. SpA

Žalovaní: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

Předběžná otázka

Musí být právo Společenství, jak vyplývá z Pokynů pro podporu zaměstnanosti, Pokynů k vnitrostátní regionální podpoře a z nařízení Komise (ES) č. 2204/2002 (¹) ze dne 5. prosince 2002, vykládáno tak, že pro zjištění, zda došlo ke zvýšení počtu pracovních míst, je třeba provést srovnání mezi průměrem RPJ za rok předcházející přijetí a průměrem RPJ za rok následující po přijetí, nebo musí být naopak vykládáno tak, že se musí, nebo jen může, provést srovnání mezi průměrem RPJ za rok předcházející přijetí a přesným údajem týkajícím se stavu zaměstnanců v podniku právě ke dni přijetí?

(¹) Úř. věst. L 337, s. 3.

Žaloba podaná dne 11. září 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-416/07)

(2007/C 283/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: Eleni Tserepa-Lacombe a F. Erlbacher)

Žalovaná: Řecká republika